

[H. C. Andersen.]

afdelingen, naar den er blevet ledet saaledes, at den har givet et væsentligt Underskud. Ministeren sagde, at jeg havde udtalt, at dette var den væsentligste Del af Underskuddet. Det mindes jeg ikke at have sagt. Jeg indrømmer, at det er en væsentlig Del af Underskuddet, der falder paa Kostafdelingen, men naturligvis er jeg klar over, at den største Part skyldes selve Elevtallet.

Endnu en Gang vil jeg alligevel gerne saa indtrængende, jeg kan, henstille, at man giver Skolen endnu en Prøvetid. Det er nemlig min Tro, at hvis man først skaber Sikkerhed om denne Skole, saa den ikke mere omgives af den Uro, der er i Befolkningen paa Grund af, at den staar overfor Nedlæggelse, vil Skolen igen blive besøgt af et større Elevantal, og dette vil naturligt have til Følge, at Skolens Underskud paa Eleverne gaar ned i Forhold til, hvad Underskuddet er pr. Elev paa andre Skoler, som maa regnes at staa lige med denne. Jeg vil, som sagt, haabe, det maa lykkes det Udvalg, som jeg agter at foreslaa nedsat, at finde en Vej, som saavel Rigsdagen som den højtærede Minister alligevel, trods alt, kan være med til at betræde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. C. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1281).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa i det væsentligste at ophæve Bestemmelserne i den Lov, der blev vedtaget i December 1927, om at give Formuejere en særlig Lettelse i deres Formueskat. Den Gang denne Lov blev gennemført paa Rigsdagen, gjorde Socialdemokratiet og det radikale Venstre stærk Modstand mod Gennemførelsen, fordi man mente, at Lovforslaget vilde komme til at virke paa en ganske uretfærdig Maade og kun komme en ganske snæver Kreds af større Formueejere til gode. Disse Synspunkter blev den Gang modsagt af den daværende Regering og de to Partier, der arbejdede for Loven, men Kendsgernerne, saaledes som de senere er blevet synlige, har vist, at det var Oppositionen, der havde Ret, og at det var Regeringen og de to Partier, der førte Loven igennem, der havde Uret. Loven har alene givet Skattelettelse til en snæver Kreds af Befolkningen, hvis Formueforhold maa siges at høre til de allerbedste i vort Land. Dette er nærmere konstateret ved de statistiske Oplysninger, som senere er fremkommet. Af de Oplysninger, der forelaa ved Fremsættelsen af Lovforslaget i Folketinget, fremgik det bl. a., at i alt ca. 28 000 Formueskatteydere er kommet ind under Loven, saaledes som den virkede det første Aar. Af disse ca. 28 000 Formueskatteydere, som har faaet Nedsættelse, har dog mellem 20 000 og 21 000 kun faaet en meget ringe Nedsættelse. De paagældende Skatteydere, altsaa mellem 20 000 og 21 000 af dem, der overhovedet har faaet Lettelse, har haft Formuer paa under 100 000 Kr., og den samlede Lettelse, som er tilfaldet den Del af dem, som overhovedet er kommet ind under Bestemmelserne, andrager kun ca. 600 000 Kr., medens den øvrige Del af Formueskattelettelsen, nemlig ca. 7 Mill. Kr., er tilfaldet ca. 7 500 Formueskatteydere. Altsaa en saa ringe Del af det samlede Antal Skatteydere er det i Virkeligheden, der har faaet nogen Fordel efter denne Lov, kun mellem 7 000 og 8 000 Formueejere har faaet en virkelig Lettelse. Af disse ca. 7 500 Formueejere har et Antal af 271 alene faaet en samlet Lettelse paa over 3 Mill. Kr. Man vil altsaa se, at Let-